

Arrest

nr. 287 835 van 20 april 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 oktober 2022 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 maart 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende, bij aangetekend schrijven van 3 oktober 2019, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie nam op 18 oktober 2019 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf van 3 oktober 2019 als onontvankelijk wordt afgewezen.

1.3. Verzoeker diende, bij aangetekend schrijven van 28 januari 2021, een tweede aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 11 februari 2021 de beslissing waarbij verzoekers tweede aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen als ongegrond wordt afgewezen.

1.5. Verzoeker diende, via een op 5 oktober 2022 gedateerd schrijven, een derde aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 17 oktober 2022 de beslissing waarbij verzoekers derde aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen als onontvankelijk wordt afgewezen. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.10.2022 bij onze diensten werd ingediend door :

[O.J.]

[...]

Nationaliteit: Nigeria

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 28.01.2021 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 05.10.2022 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 13.10.2022 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zijn betoog luidt als volgt:

"1. In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt: "De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk : [...] 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan."

Aldus blijkt dat in het geval van opeenvolgende aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de latere aanvraag niet-ontvankelijk wordt verklaard indien daarin dezelfde elementen worden ingeroepen als in de eerdere aanvraag. Dit houdt in dat de gemachtigde ambtenaar de beide aanvragen moet vergelijken om na te gaan of de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn. In dat geval dient hij de tweede aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen ad infinitum worden ingeroepen (cf. RvS 20 oktober 2015, nr. 232.626).

Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet bepaalt verder: "§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen."

2. [...]

De gemachtigde verwijst in de bestreden beslissing [...] naar een eerdere aanvraag tot machtiging van verblijf van 28 januari 2021. De gemachtigde stelt vervolgens dat de elementen die werden ingeroepen in het kader van huidige aanvraag, ingediend op 5 oktober 2022, reeds werden ingeroepen in het kader van de aanvraag tot machtiging van verblijf van 28 januari 2021. Dit zou bevestigd worden door het advies van de arts-adviseur van 13 oktober 2022, waarop de bestreden beslissing integraal steunt.

3. Door de arts-adviseur wordt in het opgestelde advies van 13 oktober 2022 vermeld onder meer dat in 2018 een ischemisch CVA met rechter hemiparese werd genoteerd met een goede recuperatie en nog discrete restletsels. Er zou geen "echte" verlamming meer te weerhouden zijn. Er is wel sprake van een licht mankende gang, maar geen valrisico. Er is nood aan een verdere opvolging door de huisarts, zonder neurologische controle. Als risicofactoren worden een hoge bloeddruk, een verhoogde cholesterol en diabetes type 2 onder medicatie vermeld door de arts-adviseur.

Het staat evenwel vast dat door verzoeker bij zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 5 oktober 2022 een standaard medisch getuigschrift werd gevoegd van Dr.[V.P.]. Dit attest werd gedateerd op 28 september 2022. Dit standaard medisch getuigschrift wordt door de arts-adviseur in zijn advies vermeld onder de hoofding "aangeleverde documenten".

Er dient vervolgens te worden vastgesteld dat de vroegere medicatie van verzoeker, zoals dit bleek uit het standaard medisch getuigschrift van 18 januari 2020 op basis waarvan de eerdere aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet werd ingediend, verschillend is ten opzichte van de vermelde medicatie in het standaard medisch getuigschrift van Dr. [V.P.] van 28 september 2022.

In het standaard medisch getuigschrift van 18 januari 2020 werd als medicatie genoteerd: "Asaflow, Coversyl plus, Atorvastatine, Glucophage". Dit werd letterlijk vermeld in het eerder opgestelde advies van de arts-adviseur van 11 februari 2021.

In het standaard medisch getuigschrift van Dr. [V.P.] van 28 september 2022 werd als medicatie genoteerd: "Asaflow, triplixam, atorvastatine, Metformine". Dit wordt eveneens letterlijk aangehaald door de arts-adviseur in het opgestelde advies van 13 oktober 2022.

Er is derhalve een duidelijk verschil in medicatie.

Uit het opgestelde medisch advies van de arts-adviseur van 13 oktober 2022 blijkt echter niet dat met de actuele (verschillende) medicatie van verzoeker werd rekening gehouden. De (verschillende) medicatie komt niet ter sprake en wordt derhalve kennelijk niet betrokken in de gemaakte beoordeling door de arts-adviseur.

In het standaard medisch getuigschrift van Dr. [V.P.] van 28 September 2022 wordt bovendien vermeld dat de actuele medicatie van verzoeker "levenslang" van aard is, hetgeen het belang van deze actuele medicatie des te meer onderstreept (zie punt C van het standaard medisch getuigschrift).

De bestreden beslissing is hierom in strijd met artikel 9ter Vreemdelingenwet evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

4. In de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet van 5 oktober 2022 werd door verzoeker aangehaald dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste zorg in Nigeria ontbreekt.

Verzoeker wees op een nieuwe studie, gevoegd onder stuk 5 bij de aanvraag, daterende van mei 2021, waaruit blijkt dat er zich een ernstig probleem stelt met de financiering van de gezondheidszorg in Nigeria. De studie dateert derhalve van na de eerder genomen beslissing door verweerder over de eerste aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet. Dit stuk, de studie van mei 2021, werd derhalve ook niet eerder ingeroepen.

Uit deze studie blijkt dat 70% van de huishoudens in Nigeria betaalt voor gezondheidszorg via het zogenaamde "out-of-pocket (OOP)"-systeem, waardoor de private uitgaven zeer sterk zijn gestegen. De studie stelt onder meer als volgt: "Vaker wel dan niet, zorgt OOP-betaling ervoor dat mensen geen gebruik maken van gezondheidsdiensten, te laat aanwezig zijn bij gezondheidsfaciliteiten of minderwaardige zorginstellingen verkrijgen. OOP-uitgaven veroorzaken ongelijkheid omdat kwaliteitszorg alleen beschikbaar is voor degenen die het kunnen betalen en niet voor degenen die het nodig hebben. In de meeste gevallen moeten de arme en kwetsbare groepen, die de diensten het meest nodig hebben, hun kostbaarheden verkopen, schulden aangaan of het gezinssparen uitgeven om toegang te krijgen tot gezondheidszorg, wat resulteert in verdere verarming. Dit fenomeen zorg voor catastrofale gezondheidsuitgaven". Verzoeker wees er dan ook op dat hij reeds zeer lang geen huisvesting of inkomen meer heeft in Nigeria. Hij beschikt derhalve niet over de nodige financiële middelen. Het kan evenmin worden aangenomen dat zijn sociaal en familiaal netwerk, voor zover hier nog sprake van is, deze kosten op zich zou nemen evenals de kosten om te voorzien in de basisbehoeften van verzoeker.

Uit het opgestelde medisch advies van de arts-adviseur van 13 oktober 2022 blijkt evenwel niet dat met deze argumentatie en het nieuwe stuk werd rekening gehouden. Nergens worden deze vermeld. Er kan derhalve niet worden vastgesteld dat hiermee door de arts-adviseur werd rekening gehouden, laat staan op een zorgvuldige en redelijke manier.

Het staat bovendien vast dat de overgemaakte studie door verzoeker, zoals hierboven vermeld, niet eerder werd aangehaald door verzoeker in zijn vorige aanvraag tot machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet en derhalve ook niet eerder kon betrokken worden in het advies waarnaar de arts-adviseur verwijst. Dit betreft dan ook een nieuw element in verband met de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de nodige zorgen in Nigeria. Deze elementen werden niet eerder ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar een eerder advies naar aanleiding van de eerste aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet, indien al werd rekening gehouden met bovenvermelde documenten, kan daarom niet volstaan.”

3.2.1. De Raad merkt op dat artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet verweerder de mogelijkheid biedt om een herhaald verzoek om machtiging tot verblijf om medische redenen af te wijzen indien de ingeroepen elementen ter ondersteuning van deze aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een voorgaande aanvraag. In casu heeft verweerder, na hiertoe het advies te hebben ingewonnen van een ambtenaar-geneesheer, geoordeeld dat een vergelijking van de voorgaande machtigingsaanvraag met deze van 5 oktober 2022 toelaat te concluderen dat er geen nieuwe elementen werden aangebracht. Verzoeker houdt in wezen voor dat er zowel wat betreft de medicatie die hij behoeft als inzake de toegang tot de vereiste medische zorgen nieuwe gegevens werden aangebracht.

De Raad stelt vast dat verzoeker allereerst voorhoudt dat twee van de medicijnen die staan vermeld in het bij de aanvraag van 5 oktober 2022 gevoegde standaard medisch getuigschrift niet werden vermeld in het standaard medisch getuigschrift dat hij voegde bij de aanvraag die hij bij aangetekend schrijven van 28 januari 2021 indiende en er dus dient te worden besloten dat er wel dienstige nieuwe elementen zijn. Hij kan niet worden gevolgd in dit standpunt. In dit verband moet erop worden gewezen dat het medicijn Coversyl plus, dat wordt vermeld in het standaard medisch getuigschrift van 18 januari 2020, dient te worden aangewend ter behandeling van een hoge bloeddruk en dat ook het middel Trixipliam hiervoor wordt gebruikt. Verzoeker toont niet aan dat Coversyl plus dusdanig verschillend is van Trixipliam, dat verweerder, na verificatie door een arts, niet kon stellen dat er geen sprake is van een nieuw element. Dit te meer omdat in het specialistisch verslag dat verzoeker bij zijn meest recente aanvraag om machtiging tot verblijf voegde de optie wordt gelaten om gebruik te maken van “coversyl plus of trixipliam”. Daarnaast stelt de Raad vast dat Glucophage een merknaam is voor het medicijn Metformine en dat bij de behandeling van de voorgaande aanvraag om machtiging tot verblijf reeds was vastgesteld dat Metformine in Nigeria beschikbaar is. Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk stellen dat het feit dat hij Metformine gebruikt – een geneesmiddel ter behandeling van diabetes mellitus – een nieuw gegeven is.

Verzoeker betoogt in tweede instantie dat hij een stuk aanbracht waaruit blijkt dat personen die in Nigeria medische zorgen nodig hebben meestal zelf de hieraan verbonden kosten dienen te betalen, waardoor deze zorgen slechts beschikbaar zijn voor diegenen die de nodige financiële middelen hebben. De door verweerder aangestelde ambtenaar-geneesheer heeft hiermee evenwel al rekening gehouden bij de beoordeling van de door verzoeker bij aangetekend schrijven van 28 januari 2021 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf. Deze controlearts heeft toen aangegeven dat er geen bewijs voorligt van algemene arbeidsongeschiktheid en dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat verzoeker geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van herkomst en dat dus kan worden aangenomen dat verzoeker, middels een inkomen uit arbeid, de kosten voor de medische hulp die hij behoeft kan dragen. Deze arts heeft tevens geduid dat verzoeker een beroep kan doen op de Internationale Organisatie voor Migratie om hem bij te staan bij het vinden van inkomensgenererende activiteiten en een accommodatie. Verzoeker heeft bij zijn derde aanvraag om machtiging tot verblijf weliswaar een stuk aangebracht dat verweerder nog niet bekend kon zijn op het ogenblik dat hij een beslissing nam inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf van 28 januari 2021, doch dit impliceert niet dat er sprake is van een pertinent nieuw gegeven. Zoals verweerder terecht opwerpt in zijn nota met opmerkingen wordt in het MedCOI “Country Fact Sheet Access to Healthcare: Nigeria” dat bij de behandeling van de voorgaande aanvraag om machtiging tot verblijf werd gebruikt reeds duidelijk verwezen naar de “out-of-pocket health expenditure”. Het feit dat dit nogmaals wordt bevestigd in een artikel van latere datum laat niet toe te besluiten dat er een nieuw gegeven is.

De beschouwingen van verzoeker leiden niet tot het besluit dat verweerder – die zoals reeds gesteld het advies inwon van een ambtenaar-geneesheer – de bestreden beslissing niet deugdelijk voorbereidde of dat hij verkeerdelijk aangaf dat er geen sprake is van dienstige nieuwe elementen.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht of van het redelijkheidsbeginsel blijkt geenszins.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK, voorzitter

dhr. T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK